

I farmors fodspor

af Birgitte von Sehested Lambrechtsen og Naja Louise von Sehested.

Grønland rummer mange spændende historier. Fortællingerne om Erik den Røde og Knud Rasmussen kender jo de fleste - men også mange helt almindelige familier gemmer på historier om mennesker, hvis liv blev forandret af landet mod nord.

Familien Sehested er én af de familier, som gemmer på historier om Grønland. Historien starter i midten af 1800-tallet, da den unge bødker Jonathan Mathiesen rejser op for at lave tønder for KGH - Kongelige Grønlandske Handel. Han bliver senere kolonibestyrer, og det bliver til et helt liv på Grønland. Efter ham følger flere generationer.

Ét af hans børnebørn, vores farmor Olga Mathiesen, blev født i Nanortalik i det sydlige Grønland i 1906. Hun blev uddannet sygeplejerske og arbejdede i Nuuk. Her mødte hun Jørgen Sehested, en ung assistent ved KGH. De blev gift i 1936 og fik børnene Niels, Vivi og Steen, som voksede op i Qaqortoq. Efterhånden som de blev ældre kom de på skoleophold i Danmark, men først i 1962 flyttede familien endeligt til Danmark, da Jørgen blev pensioneret. De bosatte sig i Birkerød, og hjemmet blev indrettet med de velkendte ting fra Grønland. Når børnebørnene besøgte farmor og farfar var vi altid optaget af de mange fine ting - perlebroderierne, tupilakkerne, den lille hundeslæde, sælskindstingene og den store hvalrostand. Og vi husker, hvor glad farmor blev, når en grønlandsk veninde ringede og snakken gik på dette kringlede sprog, som var hendes andet modersmål.

Vi har set de mange fotografier og hørt fortællinger fra livet på Grønland. En del af familiens medlemmer har besøgt landet, og flere har endda arbejdet som guider sommer efter sommer på vandreture med Grønlands Rejsebureau. Hvert år samles familien i et sommerhus på Mols, og det var her idéen om en familierejse blev født. Og da det i 2006 netop er 100 år siden, vores farmor blev født, syntes det naturligt at vælge netop dette år som tidspunkt for rejsen.

Vi kaldte vores rejse "Takufiit" - et hjemmelavet grønlandsk ord, som direkte oversat betyder "se steder" (passer både vores familienavn og formål!). Vi planlagde turen gennem mange måneder, i tæt samarbejde med Grønlands Rejsebureau. En tur der tog os i farmors fodspor til de steder, hvor vores familie havde deres liv.

I alt 12 familiemedlemmer i alderen 8 til 68 tog i juli af sted på familierejsen. Turen gik over al forventning! Vi fik set de mange steder, Niels og Steen husker fra deres barndom. Især var det en stor oplevelse for Niels at gense Nuuk, hvor han var barn, og som han ikke har besøgt, siden han var dreng. Der er jo sket noget siden da og byen er virkelig vokset. Men de gamle huse i kolonihavnen står endnu: Sygehuset, hvor farmor Olga arbejdede og den gamle kirke, hvor de blev gift for 70 år siden (november 1936).

Fra Nuuk tog vi videre til Igaliku – sydgrønlands perle! Her havde vi et par dage med vandreture inden vi sejlede videre til Qaqortoq. Her fik vi de flotteste dage med sol fra morgen til aften, og fantastisk blå himmel. Byen i sig selv er virkelig hyggelig, her er mange små huse og veje, og på "Torvet" kan man følge med i livet i byen. Her mødte vi flere af Steens barndomsvenner og flere som kunne huske "Hr. Sehested" - farfar Jørgen, som jo var kæmner her og levede det meste af sin Grønlandstid i Qaqortoq.

Mandag den 31. juli (farmors 100-års dag) sejlede vi gennem store mængder is til Nanortalik, hvor farmor blev født. På vejen dertil badede vi i de varme kilder ved Uunartoq - en helt fantastisk oplevelse at dyppe kroppen i 38 grader varmt vand, efter en lang og kold sejlads! I Nanortalik besøgte vi den gamle bydel og huset, hvor farmors familie boede, og som nu er museum og arkiv. Her fandt vi straks billeder af familien – og kunne helt sikkert have brugt mange timer i arkivet! Der mærkede vi alle det berømte "historiske vingesus". Det var spændende at tænke på deres liv her for så mange år siden, under ofte ekstreme forhold. Vi sluttede dagen med festmiddag til farmors ære: Krabber, moskusokse, rensdyr og sortebær!

Vi sluttede vores rejse i Narsarsuaq, hvor vi selvfølgelig gik den nærmest obligatoriske tur gennem Hospitalsdalen og videre til indlandsisen, og vi nåede også en tur til Qassiarsuk og Tasiusaq.

Vi boede på vandrehjem og sømandshjem og sørgede for det meste selv for forplejningen. Dagene var fulde af oplevelser, og det har helt sikkert knyttet os tættere sammen som familie at være på denne rejse sammen.

Se flere billeder på familiens hjemmeside om turen <http://takufiit.blogspot.com/>